Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 4. februára 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná obchodná politika – Antidumpingové clá – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 3 ods. 9 – Hrozba značnej ujmy – Faktory – Článok 9 ods. 4 – Nariadenie (ES) č. 926/2009 – Dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Neplatnosť“

Vo veci C-324/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg, Nemecko) z 3. apríla 2019 a doručený Súdnemu dvoru 19. apríla 2019, ktorý súvisí s konaním:

eurocylinder systems AG

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory M. Vilaras, sudcovia N. Piçarra (spravodajca), D. Šváby, S. Rodin a K. Jürimäe,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– eurocylinder systems AG, v zastúpení: C. Salder a M. Oldiges, Rechtsanwälte,

– Rada Európskej únie, v zastúpení: H. Marcos Fraile a J. Bauerschmidt, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Tuominen, avocat,

– Európska komisia, v zastúpení: pôvodne A. Demeneix a N. Kuplewatzky, neskôr P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti nariadenia Rady (ES) č. 926/2009 z 24. septembra 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 262, 2009, s. 19, ďalej len „sporné nariadenie“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou eurocylinder systems AG (ďalej len „eurocylinder“) a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavný colný úrad Hamburg – mesto, Nemecko) (ďalej len „colný orgán“) vo veci zákonnosti antidumpingového cla, ktoré zaplatila eurocylinder na základe sporného nariadenia za dovoz bezšvíkových rúr z ocele z Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „ČĽR“).

Právny rámec

Základné nariadenie

3 Odôvodnenia 2, 4 a 10 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmeneného nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. EÚ L 77, 2004, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150) (ďalej len „základné nariadenie“), na základe ktorého bolo prijaté sporné nariadenie, stanovujú:

„(2) keďže <spoločný systém zavedený nariadením Rady (EHS) č. 2423/88 z 11. júla 1988 o ochrane pred dumpingovými alebo subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 209, 1988, s. 1) [*neoficiálny preklad*] bol prijatý> v súlade s existujúcimi medzinárodnými záväzkami, najmä záväzkami, ktoré vyplývajú z článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode (ďalej len „GATT“), z Dohody o uplatňovaní článku VI GATT (Antidumpingový zákonník z roku 1979) a z Dohody o interpretácii a uplatňovaní článkov VI, XVI a XXIII GATT (Zákonník o subvenciách a vyrovnávacích clách);

…

(4) keďže pri uplatňovaní pravidiel je nevyhnutné, s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi právami a povinnosťami, ktoré vyplývajú z dohody GATT, aby [Európska únia] zohľadnil[a], ako sú tieto interpretované [jej hlavnými obchodnými partnermi];

…

(10) keďže je žiaduce ustanoviť jasné a podrobné usmernenia s ohľadom na faktory, ktoré môžu byť relevantné na určovanie toho, či dumpingový dovoz spôsobil značnú ujmu alebo predstavuje hrozbu spôsobenia ujmy [spôsobenia značnej ujmy – *neoficiálny preklad*]; keďže pri preukazovaní toho, že objemové a cenové úrovne príslušných dovozov sú zodpovedné za ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie [Únie], je potrebné venovať pozornosť vplyvom ostatných faktorov a predovšetkým prevládajúcim trhovým podmienkam v [Únii]“.

4 Článok 1 základného nariadenia stanovuje:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v [Únii] spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do [Únie] nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku pri bežnom obchodovaní, stanovená pre vyvážajúcu krajinu.

…“

5 Článok 3 toho nariadenia, nazvaný „Vymedzenie ujmy“, stanovuje:

„1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely tohto nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu [Únie], značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu [hrozbu značnej ujmy pre výrobné odvetvie – *neoficiálny preklad*] [Únie] alebo značnú prekážku [značné oneskorenie – *neoficiálny preklad*] v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

…

5. Vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie [Únie] zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia vrátane skutočnosti, že výrobné odvetvie je ešte stále v procese zotavovania sa z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, skutočného alebo potenciálneho poklesu odbytu, ziskov, výroby, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií, využitia kapacít; faktorov ovplyvňujúcich ceny v [Únii]; skutočných a potenciálnych negatívnych vplyvov na peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť navýšenia kapitálu alebo investícií. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci, ani nemôžu byť jeden alebo viaceré z týchto faktorov nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom [vyčerpávajúci a jeden ani viaceré z týchto faktorov nemusia byť rozhodujúcim podkladom rozhodnutia – *neoficiálny preklad*].

…

7. Iné známe faktory ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu [Únie] sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsoben[ú] týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zvážiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané [ceny dovážaných výrobkov nepredávaných – *neoficiálny preklad*] za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami [Únie] a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia [Únie].

…

9. Určenie hrozby značnej ujmy sa zakladá na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti. Zmena okolností, ktoré vytvoria situáciu, za ktorej by dumping spôsobil ujmu, musí byť jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca.

Pri určovaní toho, či ide o existenciu hrozby značnej ujmy, je potrebné zvážiť takéto faktory:

a) významné tempo rastu dumpingových dovozov na trh [Únie], ktoré naznačuje pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dovozov;

b) dostatočná, voľne disponibilná kapacita vývozcu alebo bezprostredne hroziaci a podstatný nárast takejto kapacity, ktoré naznačujú pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dumpingových vývozov do [Únie], pričom sa zohľadní dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy;

c) či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by vo významnej miere spôsobili zníženie cien alebo by zabránili rastu cien, ku ktorému by inak došlo a ktoré by pravdepodobne zvýšili dopyt po ďalších dovozoch;

a

d) zásoby výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania.

Ani jeden z vyššie uvedených faktorov nemôže byť sám osebe nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom [nemusí byť rozhodujúcim podkladom rozhodnutia – *neoficiálny preklad*], ale súhrn posudzovaných faktorov musí viesť k záveru, že ďalšie dumpingové vývozy bezprostredne hrozia a že, pokiaľ nie sú prijaté ochranné opatrenia, dôjde k značnej ujme.“

6 Článok 6 uvedeného nariadenia, nazvaný „Prešetrovanie“, v odseku 1 uvádza:

„Po začatí konania Komisia v spolupráci s členskými štátmi začne prešetrovanie na úrovni [Únie]. Toto prešetrovanie sa vzťahuje na dumping aj ujmu, pričom obe tieto skutočnosti sa skúmajú súčasne. Na účely reprezentatívneho zistenia sa stanoví obdobie prešetrovania, ktoré v prípade dumpingu trvá bežne najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred začatím konania. Informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, sa [bežne – *neoficiálny preklad*] nezohľadnia.“

7 Článok 7 základného nariadenia, nazvaný „Dočasné opatrenia“, stanovuje:

„1. Dočasné clá možno uložiť, ak sa konanie začalo v súlade s článkom 5, ak bolo vydané oznámenie v tomto zmysle a zainteresovaným stranám sa poskytli primerané možnosti na predloženie informácií a vznesenie pripomienok v súlade s článkom 5 ods. 10, ak sa uskutočnilo predbežné kladné rozhodnutie o dumpingu a následnej ujme výrobnému odvetviu [Únie] a ak si záujmy [Únie] vyžadujú prijatie opatrení na zabránenie takejto ujmy. Dočasné clá sa uložia najskôr 60 dní od začatia konania, najneskôr však deväť mesiacov od začatia konania.

…

4. Komisia prijme predbežné opatrenia po konzultácii alebo v extrémne naliehavých prípadoch potom, ako informuje členské štáty. V druhom uvedenom prípade sa konzultácie uskutočnia najneskôr 10 dní po upovedomení členských štátov o opatreniach, ktoré prijala Komisia.

…

7. Dočasné clá môžu byť uložené na obdobie šiestich mesiacov a predĺžené o ďalšie tri mesiace alebo môžu byť uložené na obdobie deviatich mesiacov. …“

8 V zmysle článku 9 ods. 4 tohto nariadenia s názvom „Ukončenie bez opatrení; uloženie konečného cla“:

„Ak skutočnosti tak, ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a ním spôsobenú ujmu a záujmy [Únie] si vyžadujú intervenciu v súlade s článkom 21, Rada uloží konečné antidumpingové clo, uznášajúc sa na základe návrhu predloženého Komisiou po konzultácii s poradným výborom. Návrh sa považuje za prijatý, ak ho Rada nezamietne jednoduchou väčšinou do jedného mesiaca po jeho predložení Komisiou. Ak sú v platnosti dočasné clá, návrh na konečné opatrenie sa predloží najneskôr jeden mesiac pred uplynutím takýchto ciel. Výška antidumpingového cla nepresiahne [nemôže presiahnuť – *neoficiálny preklad*] stanovené dumpingové rozpätie, mala by však byť nižšia ako dumpingové rozpätie, ak by takéto nižšie clo bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu [Únie].“

9 Podľa článku 11 ods. 2 prvého pododseku uvedeného nariadenia:

„Konečné antidumpingové opatrenie vyprší [Platnosť konečného antidumpingového opatrenia uplynie – *neoficiálny preklad*] päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. Takéto preskúmanie uplynutia platnosti sa iniciuje z podnetu Komisie alebo na žiadosť výrobcov [Únie], alebo v ich mene a príslušné opatrenia zostanú v platnosti až do výsledku takéhoto preskúmania.“

10 Základné nariadenie bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), ktoré bolo zrušené a nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).

Dočasné nariadenie

11 Komisia 7. apríla 2009 prijala na základe článku 7 základného nariadenia nariadenie (ES) č. 289/2009 zo 7. apríla 2009, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 94, 2009, s. 48, ďalej len „dočasné nariadenie“).

12 Sadzby dočasného antidumpingového cla na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele (ďalej len „BRR“) boli v článku 1 ods. 2 dočasného nariadenia stanovené na úrovni 15,6 % pre spoločnosť Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd (ďalej len „Hubei“), 15,1 % pre spoločnosť Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd, 22,3 % pre spoločnosti uvedené v prílohe tohto nariadenia a na úrovni 24,2 % pre všetky ostatné spoločnosti.

13 V odôvodnení 13 tohto nariadenia Komisia uviedla, že prešetrovanie dumpingu a ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2007 do 30. júna 2008 (ďalej len „obdobie prešetrovania“), pričom preskúmanie vývoja relevantného z hľadiska hodnotenia tejto ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2005 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

14 V odôvodneniach 89 a 126 uvedeného nariadenia Komisia dospela k záveru o neexistencii značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie, ale o existencii hrozby značnej ujmy pre toto výrobné odvetvie, ak by neboli prijaté antidumpingové opatrenia.

Sporné nariadenie

15 Na základe článku 9 základného nariadenia sporné nariadenie vo svojom článku 1 ods. 1 uložilo konečné antidumpingové clo na dovoz určitých BRR s pôvodom v ČĽR a v odseku 2 stanovilo sadzby tohto cla na úrovni 17,7 % pre spoločnosť Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, 27,2 % pre ostatné spolupracujúce spoločnosti uvedené v prílohe tohto nariadenia a na úrovni 39,2 % pre všetky ostatné spoločnosti.

16 Sporné nariadenie vo svojich odôvodneniach 35 až 81 potvrdilo záver uvedený v dočasnom nariadení, podľa ktorého jednak výrobné odvetvie Únie bolo na konci obdobia prešetrovania ohrozené, aj keď mu počas tohto obdobia nevznikla ujma, a jednak, ak by sa neprijali antidumpingové opatrenia,

dumpingový dovoz niektorých BRR pochádzajúcich z ČĽR by tomuto výrobnému odvetviu okamžite spôsobil značnú ujmu. Toto nariadenie zohľadnilo údaje týkajúce sa obdobia od júla 2008 do marca 2009 (ďalej len „obdobie po období prešetrovania“).

17 Sporné nariadenie bolo zrušené rozsudkom Všeobecného súdu Európskej únie z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clo na výrobky vyrobené spoločnosťou Hubei. Odvolania podané proti tomuto rozsudku boli zamietnuté rozsudkom Súdneho dvora zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2272

18 V súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009 začala Komisia 3. októbra 2014 revízne preskúmanie pred uplynutím platnosti antidumpingových opatrení zavedených sporným nariadením. Cieľom tohto revízneho preskúmania bolo stanoviť pravdepodobnosť pokračovania alebo opätovného výskytu dumpingu v dôsledku uplynutia platnosti týchto opatrení, pričom sa týkalo obdobia od 1. júla 2013 do 30. júna 2014.

19 Dňa 7. decembra 2015 Komisia na záver tohto revízneho preskúmania prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/2272, ktorým sa po revíznom prešetrovaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009 ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 322, 2015, s. 21). Sadzby antidumpingového cla stanovené týmto vykonávacím nariadením boli rovnaké ako sadzby stanovené sporným nariadením.

Vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/928

20 Dňa 28. júna 2018 Komisia prijala vykonávacie rozhodnutie (EÚ) 2018/928, ktorým sa ukončuje opätovné otvorenie prešetrovania týkajúce sa rozsudkov v spojených veciach C-186/14 P a C-193/14 P v súvislosti s nariadením č. 926/2009, a vykonávacím nariadením 2015/2272 (Ú. v. EÚ L 164, 2018, s. 51).

21 V odôvodneniach 7, 36 a 37 tohto vykonávacieho rozhodnutia Komisia v podstate zdôraznila, že cieľom opätovného otvorenia revízneho prešetrovania v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia č. 1225/2009, ktoré viedlo k prijatiu vykonávacieho nariadenia 2015/2272, nebolo preskúmať platnosť sporného nariadenia vo vzťahu k čínskym vyvážajúcim výrobcom iných ako spoločnosť Hubei, ale určiť, či je potrebné zrušiť vykonávacie nariadenie vo svetle rozsudkov z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), ako aj zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Okrem toho v odôvodnení 67 uvedeného rozhodnutia Komisia uviedla, že nie je potrebné zrušiť antidumpingové opatrenia zavedené vykonávacím nariadením 2015/2272 uplatniteľné voči čínskym vyvážajúcim výrobcom iným ako Hubei, a to vzhľadom na negatívne účinky takéhoto zrušenia na výrobné odvetvie Únie.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

23 Spoločnosť eurocylinder je výrobcom vysokotlakových oceľových fliaš, ktorý z ČĽR 4. novembra 2014 doviezol BRR vyrábané spoločnosťou Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Colným výmerom na stanovenie dovozného cla zo 4. novembra 2014 uložil colný orgán spoločnosti eurocylinder povinnosť zaplatiť antidumpingové clo vo výške 22 123,10 eura na základe sadzby 27,2 % stanovenej v článku 1 ods. 2 sporného nariadenia.

25 Dňa 6. novembra 2017 eurocylinder požiadala colný orgán o vrátenie tohto antidumpingového cla z dôvodu, že sporné nariadenie bolo čiastočne zrušené rozsudkom z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), potvrdeným rozsudkom Súdneho dvora zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209). Podľa spoločnosti eurocylinder majú dôvody zrušenia Všeobecným súdom všeobecnú povahu, takže sa netýkajú len spoločnosti Hubei.

26 Rozhodnutím z 12. decembra 2017 colný orgán zamietol žiadosť spoločnosti eurocylinder z dôvodu, že Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie len v rozsahu, v akom ukladalo antidumpingové clo na výrobky vyrobené spoločnosťou Hubei, ktorá bola žalobkyňou vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Keďže sťažnosť, ktorú eurocylinder podala proti tomuto rozhodnutiu, colný orgán 23. augusta 2018 zamietol, táto spoločnosť podala žalobu na Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg, Nemecko), pričom namietala neplatnosť sporného nariadenia s účinkom *erga omnes*.

28 Vnútroštátny súd pripomína, že Všeobecný súd pri zrušení tohto nariadenia v rozsahu, v akom zavádza antidumpingové clo na výrobky vyrobené spoločnosťou Hubei, vo svojom rozsudku z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), rozhodol, že uvedené nariadenie vychádza zo zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o existenciu hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie v rozpore s článkom 3 ods. 9 a článkom 9 ods. 4 základného nariadenia. Vzhľadom na to, že takýto dôvod má všeobecný dosah, podľa neho stačí na konštatovanie neplatnosti toho istého nariadenia *erga omnes*.

29 Vnútroštátny súd okrem toho uvádza, že eurocylinder nemala aktívnu legitimáciu na podanie priamej žaloby proti spornému nariadeniu na základe článku 263 ZFEÚ, pretože sa na ňu nevzťahovalo antidumpingové prešetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu tohto nariadenia. Táto spoločnosť je teda podľa jeho názoru oprávnená namietať neplatnosť uvedeného nariadenia na podporu svojej žaloby podanej proti rozhodnutiu colného orgánu, o ktoré ide vo veci samej.

30 Za týchto okolností Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je [sporné] nariadenie platné?“

O prípustnosti prejudiciálnej otázky

31 Na úvod je potrebné pripomenúť, že čiastočné zrušenie sporného nariadenia rozsudkom z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), vyhláseným v rámci žaloby o neplatnosť podanej spoločnosťou Hubei na základe článku 263 ZFEÚ, nemá vplyv na zákonnosť ostatných ustanovení tohto nariadenia, najmä ustanovení ukladajúcich antidumpingové clo na iné výrobky, než sú výrobky, ktoré vyrába, vyváža alebo dováža táto spoločnosť. Pokiaľ tieto ustanovenia neboli zrušené alebo vyhlásené za neplatné v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania alebo námietku nezákonnosti, majú právne účinky vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, body 183 a 184, ako aj citovanú judikatúru).

32 Je tiež potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry všeobecná zásada, ktorá zaručuje, že každá osoba podliehajúca súdnej právomoci má právo dovolávať sa v rámci opravného prostriedku podaného proti vnútroštátnemu opatreniu, ktoré voči nej smeruje, neplatnosti aktu Únie tvoriaceho základ tohto opatrenia, predpokladá, že táto osoba podliehajúca súdnej právomoci nemala právo podať priamo návrh na zrušenie tohto aktu na súd Únie podľa článku 263 ZFEÚ. Naopak, osoba podliehajúca súdnej právomoci nemôže pred príslušným vnútroštátnym súdom namietať neplatnosť uvedeného aktu, ak je možné dospieť k záveru, že táto osoba by bola bez akýchkoľvek pochybností oprávnená domáhať sa zrušenia toho istého aktu pred súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 29 a citovanú judikatúru).

33 Ako pritom uviedol vnútroštátny súd, v prejednávanej veci je eurocylinder dovozcom, ktorého sa netýkalo prešetrovanie, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, a ani sa v ňom ani nespomínal. Okrem toho zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, nevyplýva, že eurocylinder je dovozcom prepojeným s vývozcom BRR, o ktoré ide vo veci samej. V každom prípade Súdny dvor už spresnil, že postavenie dovozcu, hoci prepojeného s vývozcami predmetného výrobku, samo osebe nepostačuje na to, aby sa dovozca považoval za osobne dotknutého nariadením zavádzajúcim antidumpingové clo (rozsudok z 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 37).

34 Z vyššie uvedeného vyplýva, že eurocylinder sa nemohla bez akýchkoľvek pochybností prípustným spôsobom domáhať zrušenia sporného nariadenia na základe článku 263 ZFEÚ.

35 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prejudiciálnej otázke

36 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je sporné nariadenie v rozsahu, v akom zavádza konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých BRR s pôvodom v ČĽR, platné vzhľadom na ustanovenia článku 9 ods. 4 v spojení s článkom 3 ods. 9 základného nariadenia.

37 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne vo veciach obchodných ochranných opatrení inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmavať (rozsudok z 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, bod 47 a citovaná judikatúra).

38 Súdne preskúmanie výkonu takejto právomoci sa v rámci žaloby založenej na článku 263 ZFEÚ, ako aj v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa posúdenia platnosti, ktorý bol podaný v súlade s článkom 267 ZFEÚ, musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornej voľbe, vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok zo 4. februára 2016, C & J Clark International a Puma, C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 162, ako aj citovaná judikatúra).

39 Okrem toho podľa článku 9 ods. 4 základného nariadenia v spojení s článkom 3 ods. 1 tohto nariadenia ak skutočnosti, tak ako boli s konečnou platnosťou stanovené, preukážu existenciu dumpingu a značnú ujmu alebo hrozbu značnej ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, Rada uloží konečné antidumpingové clo. V súlade s článkom 3 ods. 9 prvým a druhým pododsekom uvedeného nariadenia je na účely určenia existencie hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie okrem iného potrebné preskúmať štyri faktory výslovne uvedené v tomto ustanovení, pričom nemožno vychádzať len z tvrdení, dohadov alebo vzdialenej možnosti.

40 Okrem toho Súdny dvor už spresnil, že existencia hrozby ujmy, rovnako ako existencia ujmy, sa musí stanoviť k dátumu prijatia antidumpingového opatrenia, a to vzhľadom na stav výrobného odvetvia Únie k tomuto dátumu. Len vzhľadom na túto situáciu môžu totiž inštitúcie Únie určiť, či v prípade, ak nebude prijaté nijaké ochranné obchodné opatrenie, môže bezprostredný nárast budúcich dumpingových dovozov spôsobiť značnú ujmu tomuto odvetviu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, body 31 a 71).

41 Inštitúcie Únie sú teda za určitých okolností oprávnené zohľadniť údaje vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania. Takéto oprávnenie je odôvodnené o to viac v rámci prešetrovaní, ktorých predmetom nie je konštatovanie ujmy, ale určenie hrozby ujmy, ktorá už z hľadiska svojej povahy predstavuje analýzu budúcnosti. Tieto údaje tak môžu byť použité na potvrdenie alebo vyvrátenie predpokladov uvedených v nariadení Komisie, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo, a v prípade potvrdenia tak môžu umožniť zavedenie konečného antidumpingového cla. Skutočnosť, že inštitúcie Únie použili údaje vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, však nemôže uniknúť preskúmaniu súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, body 71 až 73).

42 Napokon záver Rady týkajúci sa stavu výrobného odvetvia Únie, vypracovaný v rámci analýzy značnej ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie v zmysle článku 3 ods. 5 základného nariadenia, zostáva v zásade relevantný aj v rámci analýzy hrozby značnej ujmy pre toto výrobné odvetvie v zmysle článku 3 ods. 9 tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 31).

43 Platnosť sporného nariadenia je potrebné posúdiť vzhľadom na ustanovenia článku 9 ods. 4 v spojení s článkom 3 ods. 9 základného nariadenia.

44 V prejednávanej veci Rada v odôvodneniach 47 až 49 sporného nariadenia potvrdila posúdenie Komisie uvedené v odôvodneniach 88 a 89 dočasného nariadenia, podľa ktorého výrobnému odvetviu Únie počas obdobia prešetrovania nevznikla značná ujma, hoci toto výrobné odvetvie bolo na konci tohto obdobia ohrozené. Vzhľadom na preskúmanie skutočností, ku ktorým došlo po uvedenom období, však Rada v odôvodneniach 76 až 81 sporného nariadenia dospela k záveru, že k tomuto dátumu existovala hrozba značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie, ako to uviedla Komisia v odôvodnení 126 dočasného nariadenia.

O existencii ohrozenia výrobného odvetvia Únie na konci obdobia prešetrovania

45 Na to, aby Komisia v odôvodnení 89 dočasného nariadenia dospela k záveru, že výrobné odvetvie Únie bolo na konci obdobia prešetrovania ohrozené, v odôvodneniach 66 až 87 tohto nariadenia vykonala na základe článku 3 ods. 5 základného nariadenia vyhodnotenie relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré ovplyvňovali situáciu tohto odvetvia, akými sú výroba, kapacita a miera využitia kapacity, zásoby, objem predaja, podiel na trhu, rast, zamestnanosť, produktivita, mzdy, faktory ovplyvňujúce predajné ceny, ziskovosť a návratnosť investícií, peňažný tok a schopnosť zvýšiť kapitál, investície, a napokon rozsah dumpingového rozpätia a zotavenie výrobného odvetvia Únie z dumpingových praktík, ku ktorým došlo v minulosti.

46 Pokiaľ ide konkrétne o tento posledný faktor, Komisia v odôvodnení 87 dočasného nariadenia zdôraznila, že hoci antidumpingové opatrenia boli uložené v roku 2006 s cieľom vyrovnať vplyv poškodzujúceho dumpingu spôsobeného dovozom z viacerých krajín, výrobné odvetvie Únie nemohlo v plnom rozsahu využiť výnimočnú expanziu trhu, ku ktorej došlo v období analýzy, keďže podiely na

trhu, ktoré predtým pripadali na dovoz, ktorý bol predmetom opatrení, boli nahradené čínskym dovozom. Komisia spresnila, že tento vývoj obmedzil úplné zotavenie výrobného odvetvia Únie, ako aj jeho ochotu investovať a rozširovať výrobnú kapacitu, aby sa prispôsobilo expanzii na trhu.

47 Rada v odôvodneniach 47 až 49 sporného nariadenia potvrdila posúdenie Komisie týkajúce sa ohrozenia výrobného odvetvia Únie na konci obdobia prešetrovania. Na tento účel okrem iného uviedla, že hoci ujma spôsobená výrobnému odvetviu Únie počas obdobia prešetrovania nebola značná, vzhľadom na dôležitý podiel dumpingového dovozu na trhu Únie bolo výrobné odvetvie Únie vystavené poškodzujúcim vplyvom takéhoto dovozu, pričom jeho podiel na trhu klesol počas posudzovaného obdobia o päť percentuálnych bodov.

48 Je pritom potrebné uviesť, že posúdenie Rady, podľa ktorého výrobné odvetvie Únie sa ešte stále úplne nezotavilo z dumpingových praktík predchádzajúcich roku 2006, nie je podložené žiadnym konkrétnym dôkazom a v žiadnom prípade ho nemožno vyvodiť z ukazovateľov a hospodárskych faktorov uvedených v bode 45 tohto rozsudku, ktoré naopak ako celok preukazujú pozitívny vývoj situácie výrobného odvetvia Únie počas posudzovaného obdobia.

49 V prvom rade okolnosť, že podiel výrobného odvetvia Únie na trhu klesol počas posudzovaného obdobia o päť percentuálnych bodov, nemožno posudzovať izolovane. Je totiž tiež potrebné zohľadniť skutočnosť, že na jednej strane tento podiel na trhu ostal počas obdobia prešetrovania značný, a to konkrétne 63,6 % (odôvodnenie 75 dočasného nariadenia), a jednak, že objem a ceny predajov v uvedenom odvetví sa počas tohto obdobia zvýšili (odôvodnenia 73 a 80 dočasného nariadenia).

50 V druhom rade posúdenie Rady, pokiaľ ide o vplyv dovozov s pôvodom v ČĽR na investície výrobného odvetvia Únie a na jeho schopnosť rozvíjať výrobné kapacity, je v priamom rozpore so skutočnosťou, že investície tohto výrobného odvetvia sa počas posudzovaného obdobia zvýšili približne o 185 % (odôvodnenie 85 dočasného nariadenia).

51 V treťom rade hoci Komisia uviedla, že v prípade zvrátenia ekonomického trendu by bolo výrobné odvetvie Únie nechránené voči potenciálne škodlivým účinkom dumpingového dovozu (odôvodnenie 89 dočasného nariadenia), takáto okolnosť umožňuje identifikovať len prípadné ohrozenie do budúcnosti, a preto nemôže preukazovať, že toto odvetvie bolo na konci obdobia prešetrovania ohrozené.

52 Za týchto podmienok sa Rada dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď potvrdila záver Komisie, podľa ktorého bolo výrobné odvetvie Únie na konci obdobia prešetrovania ohrozené, keďže takýto záver nie je v prejednávanej veci podložený relevantnými údajmi.

O existencii hrozby značnej ujmy na konci obdobia prešetrovania

53 Na to, aby Rada dospela k záveru o existencii hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie na konci obdobia prešetrovania, v odôvodneniach 66 až 74 sporného nariadenia preskúmala vývoj objemu dumpingového dovozu, dostupnosť voľnej kapacity vývozcov, ceny dovozu z ČĽR a úroveň zásob, pričom v podstate vychádzala zo štyroch faktorov uvedených v článku 3 ods. 9 druhom pododseku základného nariadenia.

54 Pokiaľ ide po prvé o vývoj objemu dumpingových dovozov, je potrebné pripomenúť, že faktor uvedený v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. a) základného nariadenia sa týka existencie „významné[ho] temp[a] rastu dumpingových dovozov na trh [Únie], ktoré naznačuje pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dovozov“.

55 Posúdenia Komisie uvedené v odôvodneniach 115 a 116 dočasného nariadenia, podľa ktorých všeobecná situácia na trhu Únie nemá „výrazný“ vplyv na „vývoj objemu“ dovozu z ČĽR a že tlak tohto dovozu na trh Únie sa pravdepodobne „značne“ zvýši, potvrdené Radou v odôvodneniach 66 až 68 sporného nariadenia, sú pritom v rozpore s údajmi z obdobia po období prešetrovania, ktoré boli tiež zohľadnené v tomto nariadení.

56 Konkrétnejšie v odôvodnení 52 sporného nariadenia Rada uviedla, že dovoz z ČĽR zaznamenal „značný pokles“ v absolútnom objeme, pričom ako potvrdzuje tabuľka uvedená v tomto odôvodnení, z hodnoty 542 840 ton počas obdobia prešetrovania sa dostal na hodnotu 306 866 ton počas obdobia nasledujúceho po období prešetrovania.

57 Nepochybne, v odôvodnení 68 sporného nariadenia Rada zdôraznila, že „ako sa tiež uvádza v odôvodnení 52, bez ohľadu na jeho pokles v absolútnom objeme čínsky dovoz príslušného výrobku mierne zvýšil počas obdobia po [období prešetrovania] svoj podiel na trhu“. Toto „mierne zvýšenie“, ktoré zodpovedalo iba 0,7 % podielu na trhu tohto dovozu, však samo osebe neumožňuje dospieť k záveru, že existovalo významné tempo rastu dumpingových dovozov na trh Únie, ktoré naznačuje pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dovozov. Okrem toho, ako uviedla Rada v odôvodnení 53 sporného nariadenia, podiel výrobného odvetvia Únie na trhu medzi obdobím prešetrovania a obdobím po období prešetrovania klesol len o 0,1 %, pričom v prípade prvého uvedeného obdobia dosahoval úroveň 63,6 %, z ktorej v druhom období klesol na úroveň 63,5 %.

58 V tejto súvislosti je vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora citovanú v bode 41 tohto rozsudku potrebné zdôrazniť význam údajov z obdobia po období prešetrovania v rámci analýzy budúceho vývoja existencie hrozby ujmy, keďže tieto údaje možno použiť na potvrdenie alebo vyvrátenie predpokladov uvedených v dočasnom nariadení.

59 V prejednávanej veci však uvedené údaje pripomenuté v bodoch 56 a 57 tohto rozsudku nepotvrdzujú existenciu významného nárastu dumpingového dovozu na trh Únie, ktorá by svedčila o pravdepodobnosti významného nárastu dovozu v zmysle článku 3 ods. 9 druhého pododseku písm. a) základného nariadenia.

60 Pokiaľ ide v druhom rade o rezervnú voľnú kapacitu vývozcov, je potrebné pripomenúť, že faktorom stanoveným v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. b) základného nariadenia je „dostatočná, voľne disponibilná kapacita vývozcu alebo bezprostredne hroziaci a podstatný nárast takejto kapacity, ktoré naznačujú pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dumpingových vývozov do [Únie], pričom sa zohľadní dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy“.

61 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení 118 dočasného nariadenia uviedla, že „počas posudzovaného obdobia čínski vývozcovia mali väčšiu tendenciu vyvážať, čo v praxi znamenalo značné zvýšenie vývozu v absolútnom vyjadrení“. V odôvodnení 119 tohto nariadenia Komisia jednak konštatovala, že „počas posudzovaného obdobia sa výrazne zvýšil percentuálny podiel [vývozu ČĽR] do [Únie] (ako percentuálny podiel celkového [vývozu ČĽR])“, čo potvrdzuje, „že už počas posudzovaného obdobia došlo k významnej zmene vývozných činností a [Únia] nadobudl[a] dôležité miesto v rámci celkovej marketingovej stratégie čínskych vývozcov“, pričom okrem toho „ďalšie hlavné trhy [boli] USA s 36 % (v porovnaní s 31 % v roku 2007), Alžírsko (6 % v porovnaní s 2 % v roku 2006) a Južná Kórea (6 % v porovnaní s 3 % v roku 2005)“.

62 Na základe toho Komisia dospela k záveru, že sa dá očakávať, „že značná časť výrobkov vyrobených v novovytvorených dodatočných kapacitách bude určená na [európsky trh]“, pričom „v blízkej budúcnosti sa dá očakávať výrazný pokles na niektorých z týchto trhov, najmä na trhu USA“, takže „objem uvoľnený z týchto trhov [by] sa dal ľahko presmerovať do [Únie]“. Tieto skutočnosti potvrdila Rada v odôvodneniach 69 až 71 sporného nariadenia.

63 V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že analýza uskutočnená sporným nariadením týkajúca sa pravdepodobnosti zamerania vývozu z ČĽR na trh Únie je neúplná z dvoch hľadísk. Táto analýza jednak nezohľadnila niektoré skutočnosti, ktoré boli pritom relevantné na účely vysvetlenia nárastu dovozu z ČĽR do Únie. Sporné nariadenie konkrétne nepoukazuje na okolnosť uvedenú v odôvodnení 130 dočasného nariadenia, že existuje „jasná časová zhoda medzi rapídnym zvýšením podielu čínskych výrobkov na trhu a zodpovedajúcim výrazným zhoršením podielov na trhu dovozu z Ruska a Ukrajiny, ktorý bol ich najbližším konkurentom, pokiaľ ide o ceny“, hoci táto okolnosť bola relevantná na účely aspoň čiastočného vysvetlenia zvýšenia percenta posudzovaného čínskeho vývozu do Únie počas posudzovaného obdobia. Okrem toho sporné nariadenie nezohľadnilo schopnosť ostatných identifikovaných vývozných trhov absorbovať dodatočné vývozy. Ako pritom vyplýva z údajov uvedených v bode 61 tohto rozsudku, vývoj vývozov na tieto trhy počas toho istého obdobia zaznamenal zvýšenie.

64 Za týchto podmienok skutkové okolnosti prejednávanej veci neumožňujú dospieť k záveru, že bol splnený faktor uvedený v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. b) základného nariadenia.

65 Pokiaľ ide v treťom rade o cenu dovozov s pôvodom v ČĽR, je potrebné pripomenúť, že faktorom stanoveným v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. c) základného nariadenia je to, „či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by vo významnej miere spôsobili zníženie cien alebo by zabránili rastu cien, ku ktorému by inak došlo a ktoré by pravdepodobne zvýšili dopyt po ďalších dovozoch“.

66 V prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 120 a 121 dočasného nariadenia konštatovala jednak, že ceny dovozu z ČĽR boli počas posudzovaného obdobia výrazne nižšie nielen ako ceny výrobného odvetvia Únie, ale aj ako ceny dovozu z iných krajín, a jednak, že nie je dôvod domnievať sa, že v hospodárskom prostredí, pre ktoré je charakteristický výrazný pokles dopytu, bude vývoj smerovať k zvyšovaniu cien. V odôvodnení 122 tohto nariadenia Komisia zdôraznila, že ceny dovozov z ČĽR sa po období prešetrovania mierne zvýšili, pričom v tomto zvýšení sa odráža predovšetkým svetové zvýšenie ceny niektorých dôležitých surovín. V odôvodnení 123 uvedeného nariadenia Komisia dospela k záveru, že negatívny vplyv „veľmi nízkych cien“ dumpingového dovozu je dvojaký, a to jednak pravdepodobný posun k dumpingovému dovozu a jednak „negatívny vplyv“ vo forme tak klesajúceho objemu, ako aj nižších cien ponúkaných výrobcami z Únie a iných zdrojov.

67 V spornom nariadení Rada konštatovala, že po období prešetrovania sa ceny dovozu z rôznych zdrojov, a najmä z ČĽR, podstatne zvýšili, a to rovnako ako ceny výrobného odvetvia Únie. Rada potvrdila závery Komisie pripomenuté v predchádzajúcom bode, pričom v odôvodnení 73 tohto nariadenia uviedla, že analýza cien výrobného odvetvia Únie a cien porovnateľných výrobkov dovážaných z ČĽR vykonaná po období prešetrovania „ukázal[a], že existuje súbežnosť v pohyboch [týchto] cien“.

68 Takáto „súbežnosť“ v pohyboch cien však nie je potvrdená hospodárskymi údajmi z obdobia po období prešetrovania, aké sú uvedené v samotnom spornom nariadení. Z odôvodnení 52 a 53 tohto nariadenia totiž jednak vyplýva, že rozdiel medzi predajnou cenou výrobného odvetvia Únie a predajnou cenou dovozov z ČĽR sa medzi obdobím prešetrovania a obdobím po období prešetrovania znížil približne o 10 %, pričom v prípade prvého uvedeného obdobia poklesol z približne 40 % (476 eur za tonu) na približne 30 % v prípade druhého obdobia (448 eur za tonu). Okrem toho zatiaľ čo v období po období prešetrovania ceny výrobného odvetvia Únie vzrástli o 18,7 %, ceny čínskeho dovozu sa zvýšili o viac ako 35 %.

69 V každom prípade aj za predpokladu, že by sa mohla preukázať takáto paralelnosť v pohyboch cien, pričom zvýšenie cien príslušného výrobku za obdobie po období prešetrovania by bolo možné vysvetliť zvýšením cien surovín, tieto okolnosti nemôžu podoprieť závery Komisie uvedené v odôvodnení 123 dočasného nariadenia, ktoré Rada potvrdila v odôvodnení 73 sporného nariadenia, pokiaľ ide o existenciu negatívneho účinku „veľmi nízkych“ cien dovozu s pôvodom v ČĽR na celkové objemy a ceny výrobného odvetvia Únie.

70 Pokiaľ totiž ide jednak o vplyv na ceny výrobného odvetvia Únie, faktorom uvedeným v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. c) základného nariadenia je to, či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by vo „významnej miere“ spôsobili zníženie cien bežných v Únii alebo by vo „významnej miere… zabránili rastu cien“. Takýto záver však nie je potvrdený údajmi z obdobia po období prešetrovania, ako sú uvedené v bodoch 56 a 57 tohto rozsudku. Okrem toho, pokiaľ ide o negatívny vplyv „veľmi nízkych“ cien na objem výrobného odvetvia Únie, je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia 53 sporného nariadenia, podiel tohto výrobného odvetvia na trhu počas obdobia po období prešetrovania klesol len o 0,1 %.

71 Zo skutkových okolností prejednávanej veci teda nevyplýva, že faktor uvedený v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. c) základného nariadenia možno považovať za splnený.

72 Pokiaľ ide vo štvrtom a poslednom rade o úroveň zásob výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, ktorá je výslovne stanovená v článku 3 ods. 9 druhom pododseku písm. d) základného nariadenia ako jeden z faktorov relevantných pre určenie existencie hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie, sporné nariadenie vo svojom odôvodnení 74 potvrdilo záver Komisie uvedený v odôvodnení 124 dočasného nariadenia, podľa ktorého tento faktor nie je „veľmi dôležitý“ pre analýzu existencie takejto hrozby, keďže „zásoby zvyčajne skladujú obchodníci (dodávatelia) a nie výrobcovia“, pričom o tom, že by „mohlo dôjsť k akumulácii zásob v takom rozsahu, že to mohlo výrazným spôsobom ovplyvniť trh v blízkej budúcnosti, [sa] žiadne dôkazy… nenašli“.

73 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Rada v spornom nariadení dospela k nesprávnemu záveru, že vzhľadom na faktory uvedené v článku 3 ods. 9 druhom pododseku základného nariadenia existuje hrozba značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie, takže porušila aj článok 3 ods. 9 prvý pododsek tohto nariadenia, podľa ktorého sa jednak určenie takejto hrozby musí zakladať na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti, a jednak zmena okolností, ktoré vytvoria situáciu, za ktorej by dumping spôsobil ujmu, musí byť jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca.

74 Tento záver nemožno vyvrátiť žiadnym z tvrdení, ktoré uviedli Komisia a Rada vo svojich pripomienkach predložených na základe článku 23 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

75 Komisia v prvom rade tvrdí, že výklad článku 3 ods. 9 základného nariadenia v súlade s antidumpingovou dohodou Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podľa nej umožňuje dospieť k záveru, že normotvorca Únie ponechal orgánu poverenému antidumpingovým prešetrovaním slobodu výberu faktora alebo faktorov uvedených v tomto ustanovení, aby odôvodnil svoj záver týkajúci sa existencie hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie, a to pod jedinou podmienkou, že takýto záver sa musí zakladať „na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti“. Komisia dodáva, že existenciu hrozby ujmy je potrebné preskúmať s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti a nielen na štyri faktory uvedené v článku 3 ods. 9 základného nariadenia. Konkrétne poznamenáva, že hoci je pravda, že faktor týkajúci sa poklesu dopytu na trhu Únie, ako bol preskúmaný v odôvodneniach 91 až 111 a 126 dočasného nariadenia, nie je výslovne uvedený v tomto ustanovení, tento faktor je stále relevantný na účely preukázania existencie hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie.

76 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že touto argumentáciou sa Komisia v skutočnosti snaží spochybniť posúdenia, ktoré Všeobecný súd vykonal v rozsudku z 29. januára 2014, Hubei Xinyegang Steel/Rada (T-528/09, EU:T:2014:35), hoci tento rozsudok, potvrdený rozsudkom Súdneho dvora zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209), nadobudol právoplatnosť, pričom Komisia mala možnosť napadnúť ho odvolaním, čo nespravila. Táto inštitúcia teda nemôže použiť pripomienky, ktoré predložila v rámci prejudiciálneho konania o posúdení platnosti, aby nepriamo napadla tento rozsudok Všeobecného súdu. Preto nie je potrebné skúmať tieto tvrdenia Komisie z vecného hľadiska.

77 V druhom rade Rada a Komisia tvrdia jednak, že vykonávacie nariadenie 2015/2272 a vykonávacie rozhodnutie 2018/928 stanovujú jednak existenciu hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie a jednak, že takáto hrozba by sa konkrétne prejavila, ak by bola neplatnosť sporného nariadenia vyhlásená s účinkom *erga omnes*.

78 V tejto súvislosti je jednak potrebné pripomenúť, že posúdenie platnosti aktu, ktoré prináleží vykonať Súdnemu dvoru v rámci prejudiciálneho konania, sa musí spravidla zakladať na situácii, ktorá existovala v čase prijatia tohto aktu (rozsudok z 9. júla 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, bod 43, ako aj citovaná judikatúra).

79 Okrem toho ako Súdny dvor pripomenul vo svojom rozsudku zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 71), existencia hrozby značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie sa musí stanoviť k dátumu prijatia antidumpingového opatrenia, pričom tento dátum v prejednávanej veci zodpovedá dátumu prijatia sporného nariadenia.

80 Z toho vyplýva, že prijatie vykonávacieho nariadenia 2015/2272 ani prijatie vykonávacieho rozhodnutia 2018/928, ku ktorým došlo po prijatí sporného nariadenia, nemôžu mať vplyv na jeho platnosť.

81 Okrem toho ani z tohto vykonávacieho nariadenia, ani z tohto vykonávacieho rozhodnutia nemožno vyvodiť, že ku dňu prijatia sporného nariadenia existovala hrozba značnej ujmy pre výrobné odvetvie Únie.

82 V dôsledku toho, keďže ako vyplýva z bodov 45 až 73 tohto rozsudku, Rada pri prijatí sporného nariadenia porušila ustanovenia článku 3 ods. 9 v spojení s článkom 9 ods. 4 základného nariadenia, je potrebné konštatovať, že sporné nariadenie je neplatné.

O trovách

83 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Nariadenie Rady (ES) č. 926/2009 z 24. septembra 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, je neplatné.

Podpisy